

се ядосва на республиканци ти и на роялисти ти и оште повече да обикне Наполеона. А въ исто то врѣме той се прочулъ съ нови побѣди и завоевания. Най-блескава побѣда направилъ Наполеонъ надъ Австрийци ти въ сѣверна Италия при село Маренго (1800). Австрия се принудила да свѣрже миръ.

Наполеонъ-царь. Въ 1804 година, французский сенатъ, провъзгласилъ Наполеона царь (императоръ). Коронавание то му станало съ голѣма слава; Римъ папа (Пий VII) самъ отишълъ въ Парижъ на вѣнчание то.

Англичане ти, които били най-голѣми ти неприятеле на Французската буна, съ пари повдигнали срещу Французи ти третий съюзъ, въ който пакъ влѣзли Австрия и Русия. (въ Русия слѣдъ Павла I седналъ на прѣстола тъ по-старий му синъ Александъ I). Наполеонъ побързалъ, та ударилъ по-напрѣдъ възъ Австрийци ти, прѣди да пристигнатъ Руси ти, и заобиколилъ австрийска та войска при градецъ Улма (въ Виртемб. владовишта). Главатаръ тъ на тая войска Махъ се уплашилъ, и се прѣдалъ да го заробеть съ 25.000 души. Слѣдъ това голѣмий бой станалъ въ Моравия при село Аустерлицъ; тамъ съединената руско-австрийска войска била разбита (1805). Австрийский царь Францъ слѣдъ това побързалъ та свѣрзалъ миръ съ Наполеона (въ *Презбургъ*) и оставилъ на Французи ти Тироль и Венеция. Нъ Англия и Русия продължавали войната. (Английский адмиралъ Нелсонъ истрѣбилъ съвсѣмъ французско-испанска та флота на югъ отъ Испания при носъ Трафалгаръ; нъ и той билъ убитъ въ тоя бой). Съ Англия и съ Русия се съюзилъ и Пруский краль Фридрихъ Вилхелмъ VII (въ 1806 г.). Наполеонъ направилъ съ Прусии ти съшто така, както направилъ минала та година и съ Австрийци ти. Прѣди да стане руска та войска, Французи ти ударили възъ пруска та войска, и я рас-